

Od Vsetína.

Bart. II. 406.

Na mostě pták, pod mostem rak, dybys ty vě-dě-la,

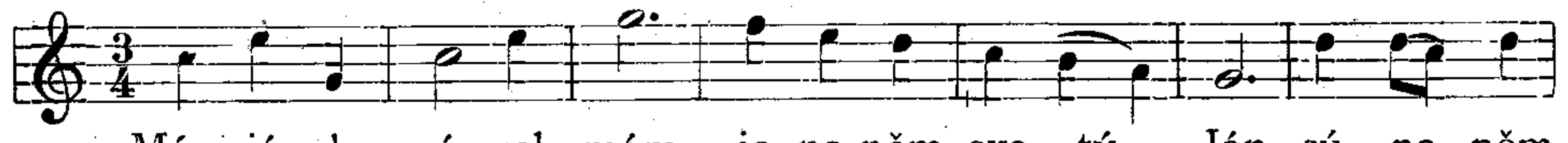
má Ha-ni-čko mi-lá, jak ťa mám rád.

Na mostě pták,
pod mostem rak,
dybys ty věděla
má Haničko milá,
jak ťa mám rád.

A já mám rád
karafiját,
červenú růžičku,
tú moju Haničku,
tú já mám rád.

Nepůjdu k ní
za štyry dni;
ona povídała,
že sa nevyspała,
nech sa vyspí.

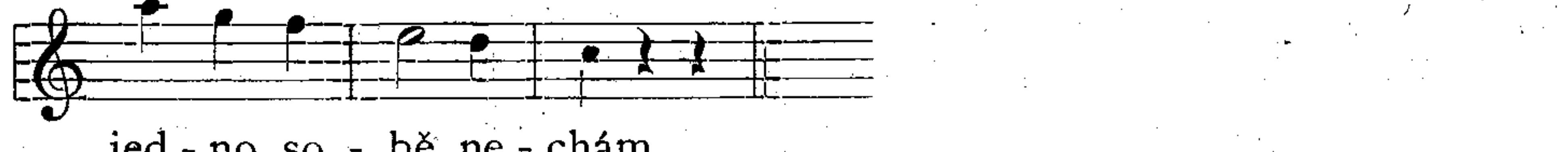
Od Val. Meziříčí.

Mám já ob - rá - zek mám, je na něm sva - tý Ján, sú na něm

dvě srd - ce, jedno dám Na - nyn - ce, jed - no so - bě ne - chám,

jed - no so - bě ne - chám.

1.

Mám já obrázek mám,
je na něm svatý Ján,
sú na něm dvě srdce,
jedno dám Nanynce,
[:jedno sobě nechám.:]

2.

Nebude, nebude
pokoja stálého;
[:pokud' já nezbiju
kamaráda svého.:]

3.

Dyž sem byl v áreště
v tom Brněnském městě,
nic mně tam nebylo
dyž za mnú chodilo
[:černojoké děvče.:]